Амберия ж. ракия подсладена и подправена съ разни миризливи нѣща, ксеръ. Не ти хвали търговия
~~Амберъ м. в. амбра~~

Вечеръ вину да ми пия, а пакъ зарань башъ ракия, башъ ракия, амберия. Ч. 303. Нъйти хвали амберия. Тъ

Амберъ м. благовонно вещество, което се получава изъ червата (кишки тѣ) на нѣкои риби, мискъ, амбраи; амберъ кадя, ~~мискъ~~ съ който нѣкои си натриватъ мустаците за да миришатъ на хубаво; ~~[illegible]~~ сладецъ, костяна кутийка въ която държатъ мискъ; ~~амберли~~ ~~— ровъ, ва, во, (вий), отъ амберъ~~

Амберъ барисъ м. 1) шлобрякъ нѣкакъвъ пръчь, който дава плодъ като малини или едри кѫпини. 2) плодътъ на тоя шлобрякъ, мѣстно нѣкѫдѣ се казва скрабъ и скребъ, ~~отъ~~ амберъ бай цвѣтче нѣкакво, което ~~амберия~~ и кисне топи ята и цвѣти сѫщичко.

Амбланция (та)

Амбола ж. единъ видъ стъкленъ сѫдъ, въ дълчица, стъкло. ~~[illegible]~~

Амбиция ж. (та)
амби
√циозенъ, зна, зно, (зний)

Амбóла ~~[illegible]~~ ж. 1) прѫчица, клончето или кое-то присаждатъ дръвята, ~~помолката~~ листецътъ съ кой 2) камъче съ ваци-на, съ което също присаждатъ едната отъ шарката, вацина, тая за присаждане. 3) видъ кърпа за глава, рѫченикъ, забрадка, върз-ватка, привръзка за глава, чумия, шамия

Амболия, ж. в. Ямболия, губерче, сидраде, кюмюлче.

~~Амбоалсалъ, за д. присадилъ, свърз-~~ ~~Амболясанъ, присаденъ. Амболясувамъ присаждамъ, ~~ ~~амболе, свалъ прис~~ ~~[illegible]~~

Амболясамъ, свърш. видъ, отъ амболясвамъ
Амболясвамъ, — увамъ, гл. д. присаждамъ, ~~[illegible]~~ бисвамъ
— Амболясанъ, на, но, ний, прч. стр. присаденъ, ~~[illegible]~~
Амболясване, ср. присаждане.

~~Амбра ж. тоже що амберъ въ 1то значение~~ сравнявъ.

~~Амбразура ж. бойница, пролѣтъ [illegible] отворъ въ табията или на каменни и дървени стени, презъ който стрелятъ се [illegible] оръжие. 2) самий отворъ въ каменни здания на окната, който се затваря [illegible]~~

~~Амброзия ж. 1) храната на боговетѣ и [illegible] нѣ поганите. 2) въ ботаниката, единъ родъ растения, които издаватъ силенъ мирисъ — [illegible] ска, ско. що се относи до амброзия.~~

Амбуланция ж. подвижна, походна болница въ армия на война. По причина на войната много амбуланции дойдоха въ България. 2) отдѣлъ дѣто превързватъ раненитѣ при пръвъ присрѣщане

Амвонъ м. възвишено мѣсто въ черквата, дѣто възлѣзватъ по нѣкога да четатъ Евангелие или да сказватъ слово; — амвонъ се казва и това възвишено мѣсто въ нѣкои църкви до прѣдъ дверитѣ на което четатъ четцитѣ.
~~— ненъ, нна, нно, (нний) що се относи до амвона.~~

Амеле мн. — леха, прости рибочищи, салахори. ~~Аменонинъ м. женомъжка~~
Амелъ м. искарване на вънъ, ~~[illegible]~~ имамъ амелъ, гони ме на вънъ, сюрмекъ, ~~[illegible]~~ дрисъкъ.

Америка ж. названию на четвъртата частъ отъ земята. ~~— канецъ~~ американецъ, — ика рижанъ или американъ, отъ Америка, американски, ска, ско, що се относи до Америка, американско платно. √американъ, платно отъ Америка, ~~[illegible]~~
американка

Амеръ м. ракия угасена съ нѣкакви билки за да не е люта.

~~Аметистъ м. драгоцѣненъ камень отъ кременната порода, виолетъ, лъскавъ [illegible] цвѣтъ. — овъ, ва, во, вий, направенъ отъ аметистъ относисе до аметистъ~~

Ами свр. 1) вм. а, въ питание, ами ти защо не каза? ами ти не ходи ли? 2) въ кривение и пристесковане за нѣщо, равносилно съ отрицание, ами че накъ, ами че какъ, видѣло хубостъ че стана. 3) за утвърдение при умение: така зеръ, ама; азъ ти водица поискахъ, ти ми водица не даде, ами си хлѣба мѣсеше, та ми помийка даваше. Н. с. Стоянъ мама си не слуша, ами си кончо въ сѣдна че край харманѣ пируваше, и нема кой да го научи бащини нивя да оре, мътнини лозя да копай, ами отиде съ

Амигдалъ м. в. мигдалъ и миндалъ, бадемъ. ~~— адаловъ, ва, во, (вий) амидаловъ, бадемовъ. — адалово масло~~ бадемъ я.